

ljalsko ureditev: uporabljam samostalnik samoupravljanje in pridevnik samoupravljalški, ne pa samoupravo ali samoupravni.

Še eno vprašanje. Tov. Ferfilo sem razumel, da je nasprotnik nacionalnih ekonomij. Če sem ga prav razumel, mu pač moram reči, da njegovo stališče ni pravilno. Zakaj nacionalna ekonomija ne bi bila stanovitna, zakaj se ne bi razvijala, zakaj ne bi postala nekaj naprednega, nekaj polnega? Saj se federacija krepi od nacionalnih ekonomij! Mi bi bili lahko izjemno zadovoljni in veseli, če bi Črna gora imela čvrsto nacionalno ekonomijo. Še danes sem na stališču, ki ga je izrekel Vladimir Bakarić pred leti, ko so ga vprašali, kaj misli o nacionalni ekonomiji. Rekel je, zakaj pa ne! Mislim, da se moramo tudi danes vprašati: zakaj pa ne? Veliko berem srbske časopise, zlasti Politiko in Nin in vidim, da se tam zaletavajo iz številke v številko proti nacionalnim ekonomijam, za skupno tržišče itd., kakor da ne bi imeli v Beogradu v rokah že strahovite finančne vzvode, pa jih hočejo še več. Zato bodimo pri takih političnih načelih silno previdni in pogledjmo, kdo jih forsira. Ne pihajmo v tuje trobente.

Še zadnja pripomba. Z zanimanjem sem poslušal tov. Packa; vem in vidim, kako je težko našim zastopnikom v Skupščini, na kaj naletijo med delom. Kajpada je treba upoštevati tako interese Slovenije kot interese federacije. Upam, kakor sem že enkrat zapisal, da naši zastopniki ne bodo v federaciji samo srbo-hrvatsko prisotni, ampak tudi slovensko navzoči za blagor Jugoslavije.

VANEK ŠIFTAR

Še o uporabljenih terminih

Ker je padla beseda tudi o uporabljenem terminu, pa še nekaj o tem. V sestavku sem omenil, da si samoodločbe slehernega naroda med narodnoosvobodilnim gibanjem, kakršno je bilo pri nas, ne morem zamišljati niti predstavljati brez razvitega, pravilneje razvijajočega samoupravljanja udeležencev tega vsestranske osvobodilnega gibanja. V nasprotnem pojmovanju bi to pomenilo zanikanje nove demokracije, novega nosilca oblasti; saj bi se kompleksno nacionalno vprašanje reševalo s pogajanjem z nekim in za nekoga in seveda brez in mimo ljudi in njihovih življenjskih interesov. To bi bilo nekako blizu teoriji o dvoetapnem razvoju oziroma urejanju notranjih vprašanj po osvoboditvi. Naša praksa narodnoosvobodilnega gibanja pa je demantirala in s pridobitvami demantira razne teorije, pa tudi sovjetske.

Jasno je, da so se elementi samoupravljanja razvijali neenakomerno, ciklično, odvisno od mnogih zunanjih in notranjih objektivnih in subjektivnih pogojev. Sledil – iskal – sem elemente samoupravljanja, ki so kasneje postali temelj pravno uveljavljanemu socialističnemu samoupravljanju. S tem v zvezi je bilo seveda vprašanje uporabljenih terminologije. Med NOG so NOO in vojaški organi v normativnih in drugih direktivno usmerjevalnih aktih uporabljali izraze (zakon, odlok, odredba, uredba itn.), ki nikakor niso in posebej po sedanjih oceni ne ustrezajo urejevanju vsebini. Marsikateri akt ne bi smel imeti naslova kot ga ima, saj ga je sprejel organ, ki ga po današnjem znanju in opredeljevanju, ne bi smel. Toda v mnogih aktih je bila pojasnjena vsebina uporabljenega izraza in v čem ter zakaj se loči (npr. demokracija, ljudska-neposredna demokracija, samouprava itd.). Mimogrede bodi rečeno, že več kot tisoč let živi občina (prve skupnosti katoličanov itd.) in to besede še danes zavzeto uporabljamo za našo sedanjo (komuno) družbenopolitično skupnost. Kdo vse je kriv poleg tradicionalnosti, da za določeno vsebino ne najdemo ali ne uporabljamo ustreznega sedanjega izraza, ne vem odgovoriti. Vsekakor pa je bila že med NOG, da so za uveljavljenim in uporabljenim izrazom luščili, iskali in razumeli vsebino. Bolezen nerazumljivega političnega jezika in tujk je bolj zadeva novega časa in nove birokracije.